

לקט אמרות חז"ל
 רעיונות, עובדות
 והנהגות מגדולי
 ישראל,
 על מדות טובות
 שמביאות לאהבת
 הזולת הנלמדות
 מפרשת השבוע

איש לרעהו

מכון אהבת אמת – המרכז להעמקת ערכי אהבת הזולת

ע"ש ר' עבי יהודה דומוביץ ז"ל

רח' אבן עזרא 2 ירושלים 9242402 טל: 02-5671812 פקס: 077-7671812

ליקוט ועריכת: יצחק בן אהרן
 כל הזכויות שמורות למכון אהבת אמת
 אסור להעתיק, לצלם ולהדפיס בלי רשות בכתב

שבת קודש א שבת תשע"ג: הדלקת נרות: ירושלים 19: 4-תל-אביב: 33: 4-חיפה: 22: 4-מוצאי שבת: ירושלים: 35: 5-תל-אביב: 36: 5-חיפה: 34: 5-ר"ת: 12: 6:

פרשת וארא

קשוט עצמך תחילה

קודם שמוכיח ומתקן אחרים יתקן אדם את עצמו !

נלמד מהפסוק: "שלח עמי ויעבדוני" (פרק ז-כו)

ומכך שנצטוו בני ישראל קודם יציאת מצרים על מצות "שילוח עבדים" כדברי חז"ל (ירושלמי ראש השנה פ"ג ה"ה). וביאר המשך חכמה הטעם שניצטוו כך, מפני שקודם שמצווים את פרעה "שלח את עמי ויעבדוני", צריכים ישראל להוציא את עבדיהם, שאם לא כן, כיצד יוכלו לדרוש מפרעה להוציא את בני ישראל מעבדות, הרי יאמר להם: "קשטו עצמכם תחילה".

כ"ק האדמו"ר מבאבוב - רבי בן ציון הלבשרטאם זצ"ל (בעל הקדושת ציון) היה אומר: אדם שבא להוכיח ולתקן את זולתו, צריך שיהיה הוא עצמו נקי ושלם באותו ענין, כפי שמרומז בפסוק (תהלים צ-ג): "תשב אנוש עד דכא - ותאמר שובו בני אדם". כלומר: רק אחרי שתשוב בעצמך עד דיכדוכה של נפש, תוכל לומר גם לשאר בני אדם "שובו".

כמו כן נוכל לדרוש בפסוק (איכה ה): "נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה אל ה'" כלומר: אם אנו רוצים להוכיח את הציבור להשיבו אל ה', אזי עלינו תחילה לחפש את דרכינו ולחקור מה לתקן אצלנו, ורק אז נהיה רשאים לומר לציבור לכו ונשובה אל ה'.

ישנו פירוש מענין של המדרש שמואל: שנינו באבות (פרק א-יא): אבטליון אומר: חכמים הזהרו בדבריכם, שמא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים וישתו התלמידים הבאים אחריכם וימותו, ונמצא שם שמים מתחללי".

מפרש המדרש שמואל: כוונת התנא להזהיר שיהיה נאה דורש ונאה מקיים. ולהיות הוא נוהר תחילה בכל מה שהוא מזהיר לאחרים. וזהו שאומר "הזהרו בדבריכם" - הזהרו אתם תחילה בדבריכם שאתם מזהירים בהם את אחרים - שמא תחובו חובת גלות, כי השומעים את דבריכם, כשיראו אתכם שאינם מקיימים מה שאתם דורשים, גם המה יראו וכן יעשו, ויתחייבו העם גלות על עוונותיהם, וכיון שאתם גרמתם להם שלא ישמעו את דבריכם ובסיבתכם חטאו, יהיה כל עון אותו גלות שלהם על צוואריכם... כי גם המה ילמדו מכם להיות דורשים ולא מקיימים...

"נאה דורש ונאה מקיים"

הגאון מטשיבין - רבי דב בעריש ויידנפלד זצ"ל היה נוהג מיד בתום נתינת המלצה להתרמת כספי צדקה, לתת בעצמו תרומה לצורך הענין שלשמו כתב, באומרו שאם הוא מבקש מאחרים עליו ראשית ליישם זאת בעצמו, שאם הוא "נאה דורש" שיהיה "נאה מקיים".

וסיפר הרה"ג רבי נחום כהן שפעם פרצה שריפה בשכונת בית ישראל וכילתה כמה דירות. נחלצו מספר אברכים לסייע למשפחות, ונכנסו להרב מטשיבין לבקשו שיצרף את חתימתו לכרוז הבקשה לתרום ולסייע למשפחות. אחר שקרא את הכרוז, הגיב ואמר שאינו יכול עכשיו לחתום, והוסיף בענוותנותו שאם אחד מהם גר בקרבת מקום ישאירו את הכרוז, והוא ידאג להחזירו אליהם לאחר שיחתום.

לפתע נכנס הביתה חתנו רבי שלמה גולדשטוף. או-אז נכנס הרב מטשיבין עמו לחדר הסמוך ויצא אליהם לאחר זמן קצר עם סכום כסף ונתן להם, ורק אז הסכים לחתום.

שר התורה

"איך אוכל לומר שיחה לאחרים?"

באלול תשנ"ט אמר אחד הנכדים לסבו הגאון רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל, כי מבקשים אברכים שיאמר שיחת חיזוק (בכולל טהרות שהוקם על ידו).

שמע רבי מיכל יהודה את הבקשה ומיד פרץ בבכי עז. לאחר שנוגע מבכיו אמר: "אני לא מרגיש לעצמי מספיק את ההתעוררות לקראת הימים נוראים, ואיך אני יכול לומר שיחה לאחרים?!" מחזה זה עצמו הרעיד את הלבבות וגרם להתעוררות גדולה.

כתבי תלמידים

עלון "איש לרעהו" פרשת וארא הוקדש לעילוי נשמת

ר' מרדכי יהודה בן ר' יעקב קאפל עבי מנדל ז"ל

שיום היאהרצייט חל ביום ה' שבט זמנחתו כבוד בהר הזתים ירושלים עיה"ק תובב"א

ת . נ . צ . ב . ה .

משפחת ר' נתן אפטרגוט - אנטוורפן, בלגיה משפחת ר' יוסף בנימין הכהן - בני ברק, ישראל משפחת ר' מרדכי מנדל - וינה, אוסטריה

לנהוג בסבלנות ובנחת עם בני ביתו ותלמידיו, ולא בכעס והקפדה!

נלמד מהפסוק: "וידבר ה' אל משה ואל אהרן ויצום את בני ישראל" (פרק ו-יג)

וּכְתַב רַש"י: "ציווה עליהם להנהיג בנחת ולסבול אותם". וביתר פירוט מובא במדרש: אמר להם הקב"ה, בני סרבנים הם, רגזנים הם, טרחנים הם, על מנת כן תהיו מקבלים עליכם, שיהיו מקללים אתכם שיהיו מסקלים אתכם באבנים" (מד"ר שמות ז-ב).

דברים נוקבים על חובתו של המנהיג והמחנך להזהר מכעס והקפדה, כתב הגאון **רבי יהונתן אייבשיץ** זצ"ל (בספרו **יערות דבש** ח"א-דרוש יב): "כי מדרך הנימוס והנהוג במנהיגי עם, שכח באיש אחד כאשר ירבה עליו העומס וטורח הציבור, יכעיסנו ויקוץ ברוב טורח וזהו מטבע האנושי. אבל באמת חטא גדול הוא למנהיג, שמחוייב לישא כצאן עלות ינהל מבלי לבעוט בטורח ועומס, וכמה שיותר עליו הטורח, יותר עליו החיוב להתנהג בניעומות בלי שום כעס..."

אמרו חז"ל (קידושין מא.): "רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותו". ופירש רש"י: "כחש בשרו, לא נשתכר כלום". [וידועה האמרה: "הרגזן מעניש את עצמו על עולה שעושה זולתו"].

ושואל רבינו יוסף חיים מבגדד זצ"ל (בספרו **בן יהודע**): לכאורה תיבת "בידו" מיותרת והיה די לומר "רגזן אין לו אלא רגזנותו"?

ומתוך הבן יהודע עפ"י הידוע שכל הנעלב ושומע חרפתו ואינו משיב, מרויח שכר גדול וגם נוטל את מצוות המחרפו [וכבר נאמר עליו "וואהביו כצאת השמש בגבורתו"] אך כל זאת בתנאי שלא יתמלא בלבו כעס ורוגז על המחרפו אלא יהיה בעיניו החירוף לכלום. וכמו שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים לח-טו) "ואהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות".

כלומר: איני שומע כלל את האדם שחוטא לי בחירוף וממילא אין לי על מה להוכיחו... ואולם אם הנעלב מתמלא רוגז על המעליב אלא שמתאמץ לשתוק כדי להרויח מצוותיו של המעליב, אין ראוי שיטלם בעבור שתיקתו, זאת משום שהתרגז.

הוא שאמרו: "רגזן" - שרוגז על המחרפו, אף שאינו אלא בלב "לא עלה בידו" - לא הרויח בידו מן המצוות של המחרפו כלום "אלא רגזנותו" - שנתכעס בלבו ולעוון יחשב לו.

עצה להגמל מן הכעס...

סיפר הגאון **רבי אברהם גניחובסקי** זצ"ל: אחד ממקורביו היה רגזן באופן מיוחד, וזה גרם לו הרבה רעות בחייו מכיון שמחמת רוגזו לא היה נסבל לא בביתו ולא בחברת ידידיו. הוא לא ידע היאך להגמל ממידה רעה זו.

מה עשה? הלך אצל **הגר"י קנייבסקי - הסטייפלער** זצ"ל ותינה בפניו את צערו וטען כי ניסה כבר את כל העצות שבעולם להגמל ממדת הכעס ולא הועילו.

אמר לו הסטייפלער שיש לו עצה שבה הוא יכול לגמול אותו מהכעס, אך זאת בתנאי שהוא יביט בפניו (של הסטייפלער) חמש דקות בלא הפסק כלל... כמובן אותו יהודי קיבל מיד את עצתו של הסטייפלער והחל להביט בפניו הקדושות.

והנה, לא יאומן כי יסופר, הסטייפלער החל לעשות פרצופים שונים ומשונים כדמות אדם הכועס מאד הוא עיקם את פרצופו עין אחד למטה ועין אחד למעלה וכיוצא בזה, ואילו אותו אדם אף שהיה זה אצלו סיוט בל יתואר, אך מכיון שהתחייב להסתכל על פני הסטייפלער במשך חמש דקות רצופות, נאלץ להביט ולהמתין בסבלנות עד לסיום אותם חמש דקות שחש בהם כמו בתוך חלום בלחות.

מיד עם סיום אותן דקות חזר הסטייפלער לטוהר פניו הרגילות ואמר לאדם שמולו: "ידע לך כי כך נראה אדם כועס!" והעיד הלה כי המחזה שראה מלוה אותו כל החיים וכל אימת שנתקל בדבר המכעיס נזכר כמה שראה ונמנע מן הכעס. זו אכן בסופו של דבר העצה היחידה שהועילה לו.

אגן הסהר

"נלחמים איתו והוא נותר שלי ורגוע..."

סח הגאון **רבי בן ציון קוק שליט"א**: רגיל היה הגאון **רבי יוסף שלום אלישיב** זצ"ל במשך עשרות בשנים לומר את שיעורו לפני בע"ב, אך בשנים האחרונות התווספו לשומעי השיעור תלמידי חכמים ידועים ואברכים צעירים. הם ניצלו את ההזדמנות לשמוע שיעור מגדול הדור. באופן טבעי התרבו השאלות שנשאל באמצע השיעור והיו בהם גם שאלות שלא לענין, אך הגר"י הקשיב תמיד במלוא הסבלנות והחתייחסות ללא כל סימני כעס וקוצר רוח.

פעם נכנס לשיעור פסיכולוג גדול מארה"ב. הוא היה מקורב מאד ליסטייפלער' והיה מתכתב עמו בענייני רפואת הנפש. והנה לאחר שיצא מהשיעור הביע בפני הרגשתו: "אני משתומם. יהודי כזה זקן, שכל מהלך השיעור עומדים ונלחמים איתו, והוא נשאר בכזאת מנוחת נפש בכזה רוגע! בדרך כלל בגיל כזה כבר מאבדים את הסבלנות, ואילו הרב רגוע ושליו במנוחת הנפש וללא רוגז כלל."

מתוך מאמר

מצמיח ישועה...

סיפר **הגר"י זילברשטיין שליט"א** (בש"ק וישלח תשע"ג) מעשה מאלף על אחד המחנכים הידועים **רבי אברהם כהנא שליט"א** מנהל הסמינר בב"ב. וכך היה מעשה: באחד הלילות הגיע מנהל הסמינר לחתונה שהוזמן אליה מצד הכלה, הוא התכבד כמובן על ידי משפחת הכלה לשבת ב"מזרח". והנה לא עברו מספר דקות וחבריו של החתן הגיעו מחישיבה יחד עם רבני חישיבה וביקשו להשיבם במזרח, שהיה מאויש כבר ברבנים חשובים.

והנה מחמת להיטותם וחפזונם, הם פנו למנהל הנכבד שהוא גם ידוע כת"ח משכמו ומעלה, ובקשו ממנו בצורה מבישה ומבזה כי יפנה את מקומו מהמזרח עבור האנשים המכובדים שהגיעו זה עתה...

מנהל הסמינר קם ממקומו ללא אומר ודברים ועשה את שנתבקש, הוא עזב את המזרח והתיישב בצד מתוך עלבון צורב על הדרך שבה יזרקו מהמזרח. אך מה עושה מחנך דגול כמוהו בזמן כזה? הוא לא נותן לרגשות של עלבון, כעס ותרעומת לחדור ללבו ולשלוט עליו. הוא נזכר בסגולה הגדולה שיש לרגע הזה שבו, במקום לכעוס, הוא מוחל בלב שלם למעליביו. רגע המסוגל לתפלה ולישועה.

והוא אכן ניצל את הרגע היקר הזה עד תום, והחל להתפלל לישועת אשה אחת בוגרת הסמינר שנשואה לבעלה מזה שבע שנים תמימות ועדיין לא ננקדה בזרע של קיימא. במשך כל השנים הוא מתפלל עליה, אבל עכשיו לאחר הבושה שנגרמה לו, קם הרב כהנא, התפלל עליה בדמעות ורותחות, הזכיר את שמה והתחנן בפני בורא עולם שתפקד בילדים.

המעשה הזה התרחש לפני כתשעה חודשים ובשבוע שעבר ילדה האשה את בנה הראשון בשעה טובה ומוצלחת.

קול ברמה

להרגיש ולהשתתף בצערו של הציבור, ולשאת בעול עמו!

נלמד מהפסוק: "אלה ראשי בית אבות בני ראובן... ובני שמעון... ואלה שמות בני לוי" (פרק ו-יד, טו)

והקשה השל"ה הק: מה פשר תיבות "שמות" שהזכיר הכתוב אצל בני לוי ולא כתב כך אצל ראובן ושמעון? ותיריך: כי בני שבט לוי הרי לא היו בגלות, ולוי ידע דבר זה ורצה להשתתף בצרת הציבור. מה עשה? קרא שמות לבניו על שם הגלות, דהיינו שם גרשון על שם כי גרים הם בארץ לא להם, ושם קהת על שם שיניהם קהות, ושם מררי על שם וימרו את חייהם. זהו שאומר "ואלה שמות בני לוי". ומכאן כותב השל"ה - ילמד האדם להשתתף בצער הציבור אעפ"י שאין הצרה מגעת לו. וכן הודיע השי"ת למשה רבינו ע"ה, אהיה אשר אהיה, אהיה עמהם בגלות זו, אהיה עמהם בגלות אחרת. עכ"ד.

המנהיגים האמיתיים חיים רק עבור בני עמם

קבעו חז"ל בגמרא (שבת קנז) כי מהספדו של אדם ניכר אם בן עולם הבא הוא. ופירש רש"י: שאם כשר היה, הכל בוכין עליו ומורידין עליו דמעות ומספרים בשבחו.

הוסיף הגאון רבי ישעי' קרלינסקי זצ"ל (אב"ד פוחוביץ) בביאור הדברים (הובא בספר הגיון ישעי') דהנה ישנם אנשים החיים רק לעצמם. אין להם בעולמם אלא ה"אני" שלהם, וסביב ציר זה יסובבו כל מחשבותיהם והגיגיהם. לעומת זאת אנשים גדולים מנהיגים אמיתיים, אינם חיים לעצמם אלא רק לבני עמם.

לפיכך, כאשר אדם כזה נעדר מן העולם, ירגישו אנשי עדתו בחסרונו, יצטערו ויתאבלו עליו. לא כן אדם שחי לעצמו ולא למען זולתו, אזי לא ירגיש החי בחסרונו ולא יצטער על אובדנו. הוא מה שאמרו חז"ל שאם אדם כשר הוא, היינו שנשא בעול זולתו והועיל לאחרים, אזי הכל בוכין על הסתלקותו ומורידין עליו דמעות, ומזה ניכר שהוא בן עולם הבא.

על אלימלך נאמר בפסוק "וימת אלימלך איש נעמי" (רות א-ג) מהי הדגשת הכתוב "איש נעמי"? אלא ללמדנו, שמיתתו היתה לאשתו בלבד, לא לכל העם. משום שאלימלך העשיר חי רק לעצמו ומצב העניים הגוועים ברעב לא נגע ללבבו, כמו שאמרו חז"ל. על כן נאמר "איש נעמי" שלא מת אלא לאשתו. (כמבואר בסנהדרין כב:).

הנה כי כן, "מהספדו של אדם ניכר אם בן עולם הבא הוא". אם הציבור מצטער על העדרו הוא שהאיש חי לטובת הציבור ולכן הציבור מרגיש בהעדרו ובוכה עליו. אך כאשר אין הציבור מצטער על העדרו, אות הוא שאינו חסר לציבור, כי בחיים לא נהנו ממנו.

מה בין "ילד בוכה" ל"נער בוכה"?

לדעת המהר"ם מלובלין זצ"ל (בספרו אמרי דעת) עוד בהיות משה רבינו בתיבה - לימדה אותנו התורה - כבר אז חש בצערן של ישראל. הכיצד? נאמר בפסוק: "ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בוכה... ותאמר מילדי העברים זה" (ב-ו). מה ההבדל בין "ילד בוכה" ל"נער בוכה"?

ובכן, ההבדל הוא בזה: ילד קטן המוטל בוכה בעריסה, אינו בוכה אלא כשכואב לו לבדו. אין לו דעת לבכות על צערם של אחרים. לא כן הנער אשר מרגיש בצערם של אחרים ומסוגל לבכות על צערם.

הוא שמלמדנו הפסוק: משה רבינו, אמנם היה ילד קטן שחיינו נתונים בסכנה, ובמצב כזה אין כל פלא שבכה. ואולם כאשר בת פרעה הצילה אותו ומשתה אותו מן המים, היה אמור להפסיק לבכות. אך לא כך קרה. גם כעת "והנה נער בוכה", היא רואה שעדין הוא בוכה, ומיד הבינה שהוא בוכה בתור "נער" המרגיש את צערם של ישראל. כאילו אמר לעצמו: אמנם אמת נכון הדבר שקרה לי נס וניצלתי מן הסכנה, אך מה נורא גורלם של רבבות ילדי ישראל שלא זכו לנס כזה. עליהם בכה משה רבינו.

לבכות עם האבלים...

כאשר מינו את הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל לראש ישיבת פורת יוסף (בשנת תרפ"ה), קיבלה משפחת עטיה בית חניס להתגורר בו בבנין הדירות שליד הישיבה. ואולם לפליאת הכל, אחרי כשנתיים הם עזבו את הדירה ועברו להתגורר בשכונת הבוכרים.

יש לציין, כי לא היו שום מגרעות וחסרון בדירה. ואדרבה, לאור משכורתו המצומצמת של רבי עזרא, בוודאי היתה להם הקלה רבה כאשר לא נאלצו לשלם שכר דירה יקר.

מה היתה הסיבה שבכל זאת עברו דירה? ובכן, הסיבה היתה זו: דירתם פנתה אל המסלול שבו עברו ההלוויות להר הזיתים. וכך קרה שבכל יום, כשר נפטר מישהו, והלוויתו עברה ליד ביתם, יצאה הרבנית עטיה שהיתה צדקת ובעל רגש עמוק, והשתתפה בפועל עם צערם של האבלים. היא פשוט היתה בוכה עמם, וכך נוצרה אורח מדכאת.

כשראו כך בני משפחתו ומקורביו של רבי עזרא, לחשו באזנו כי מוטב לעזוב את הדירה כדי למנוע צער ודמעות מאשתו הרבנית. ואכן רבי עזרא המסור לאשתו, וויתר על כל המעלות של הדירה ואת נוחיותו, ועברו לשכונת הבוכרים לדירה שכורה, ואכן מצב רוחה של הרבנית שפר עליה.

המורה

מייצר בצערן של ישראל

הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל היה מצטער מאד בצערן של ישראל, לפיכך הקפיד מאד על אלו שסיפרו לו על צרותיהם ולא טרחו לעדכן על ישועתם.

סיפר הרה"ג רבי מרדכי פליגלמן שיומיים לאחר שביקש מרבי שלמה זלמן להתפלל על בנו שאושפז בבית החולים, התקשר אליו שוב, כדי לבשר לו טוב, שהתינוק שוחרר מבית החולים. נענה רבי שלמה זלמן ואמר לו: "כך יאה, טוב מאד שאתה מודיע שהוא כבר בריא! דע לך כי התפללתי עליו בכל תפלה! צריך להודיע לא רק על הבעיה, אלא גם כאשר באה על פתרונה!"

ופעם נזף בתלמיד שאיחר מלהודיעו על ישועתו ואמר לו: "שלוש פעמים ביום הנני כואב את כאבך ומיצר בצרתך, ולמה רק עתה מצאת לנכון להודיעני..."

[ואגב, מן הראוי לציין, כי בשעה שבאו לבשרו ואמר לו ש"תפלתו התקבלה"... היה רגיל לומר בשם הגר"א קלצקין זצ"ל את ביאור הגמרא שאומרת (בבא בתרא קטז). "כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים". מדוע לא אמרו ילך אצל "צדיק"? אלא שיש ללכת לצדיק כזה שהוא גם חכם, שיבין אח"כ שלא לתלות הישועה בכוחו ובזכותו אלא ברחמי השי"ת המרובים, בלבד.]

חיכו ממתקים - קכא

ומי בעמך ישראל

בין איש לרעהו - סיפורים בני זמננו

בחירות תשע"ג ! / הרב נפתלי זינגרג

נדרשת הכנה נפשית

האדם ניצב באומץ ובמלוא ישוב הדעת מול הבאות ואומר לעצמו: אוטאוטו מגיע יום שישי "המסוגל לכעס" והפעם לא אפול! הפעם אני חייב לשמור על עצמי, להיות ברוגע מוחלט ולקבל את המלכה כיאה לה וכיאה לבני ביתי היקרים! מתוך איפוק - שמחה וחיוך!

* * *

על אחת כמה וכמה נכונים הדברים ביחס לבחירות הקרבות.

אין לך זמן שמתסיס את נפש האדם כבחירות, וחובה כפולה ומכופלת לכל ירא אלוקים להיערך מראש לתקופה זו!!!

נתייחס לדוגמא לראובן ושמעון. 'ראובן' הוא חכם הרואה את הנולד, ובשבת קודש פרשת וירא תשע"ג קיבל על עצמו בקבלה גמורה שלא להיכשל בלשונו כלל עד סיום עונת הבחירות. נכון, הוא 'אוהב נייעס' אך יותר מכך הוא 'אוהב את עצמו' וממש לא מוכן לסבול את הייסורים הנוראיים שימיטו עליו הדיבורים האסורים בעולם הזה ובעולם הבא.

'שמעון' לעומתו לא קיבל על עצמו כלום. הוא כמובן לא מתכנן להיכשל בלשונו במוזיז, אך המציאות הסוערת של תקופת בחירות לבטח תכשיל אותו שוב ושוב. רבותי! די בטוח שבעוד שלושה חודשים תתהלך נשמתו האומללה עם ערמות של לשון הרע, רכילות, מחלוקת, בזיון תלמידי חכמים - ומה לא!

שמעון לא גדל במחוזות 'סאטמאר' והוא חונך להשתתף בבחירות, אך מה ומי התירו לו לריב? להשמיץ? לבייש? מקסימום הוא יוכל להשיג לעצמו הר של עבירות ובצדן "מצוה הבאה בעבירה" נוספת...

* * *

דרכיה - של התורה - דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום. וכבר הבאנו בעבר את מסורתם של גדולי ישראל זצ"ל שאפילו את בית המקדש לא בונים כאשר זה על חשבון הזולת! אז היעלה על הדעת שבשביל בחירות לכנסת נדרוך על הזולת? הס מלהזכיר!

ייאמר ברורות: הבחירות לכנסת לא מהוות כל היתר שבעולם, לפגוע באף יהודי. וגם אם תועמלני המפלגות או אפילו 'מפורסמים בעלי מעמד' יבטיחו לכם שזו מצווה לפגוע, אל תאמינו להם - כי את החשבון שלכם בבית דין של מעלה תצטרכו להגיש אתם. ורק אתם.

מלבד עצם איסור המחלוקת, הרי כאשר מדובר בתקופת בחירות ההתרחשויות זוכות לחשיפה תקשורתית גבוהה ולחילול השם שאין כדוגמתו! אנשי התקשורת נועצים את הפוקוס שלהם בכל מריבה קטנה ומציגים אותה בכלי התקשורת בכל רחבי העולם כמלחמת עולם. והלוא במקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לאף אדם שבעולם!

* * *

רבותי, אם לא עכשיו אימת!

כל מי שחש על כבוד שמים ועל נפשו ונפש צאצאיו יקבל על עצמו כבר היום בקבלה גמורה ואמיתית, שלא לדבר בנושא הבחירות שום מילה שלילית שבעולם - ורק כך יוכל להינצל!

עומת שאר המפלגות אנחנו בחרנו את הסיסמא שלנו: "ישמע חכם ויוסף לקח!"

הסיסמא הזו חייבת ללוות אותנו מעתה ועד לערפילי הבוקר של יום רביעי י"ב שבט תשע"ג - אז יוכרוזו התוצאות!

* * *

נניח שמאה תשעים ושלוש המדינות הקיימות בעולם, יתאחדו לשתי מדינות גדולות בלבד. לכאורה, כאשר יזכה אדם להיבחר כנשיא של אחת המדינות האדירות האלה לא יהיה מאושר ממנו - הוא נבחר לעמוד בראש מדינה ששולטת על לא פחות ממחצית שטחי ומשאבי העולם!!

אך ההיסטוריה המרה מלמדת אותנו שהנשיא הנבחר לא ישיג את האושר. הוא יהיה טרוד ועסוק כיצד לכבוש גם את המדינה השנייה ולשלוט על כל העולם!

נשמע הזוי?

לפני 5773 שנה - ביום שישי א' תשרי שנת א' - נולדו בעולם קין והבל. קין יכל לשלוט בשקט על מחצית העולם, אך זה לא סיפק אותו...

כבר בפרשה הראשונה בתורה, בראשית, אנו נחשפים לגדולות שבנפילות האנושיות. עץ הדעת... קין והבל... לכאורה היה מתאים יותר שבחלק הראשון של התורה יופיעו הדברים החיוביים, ורק בהמשך ההתפתחויות השליליות. אלא שהתורה באה ללמד אותנו שבעולם קיימת מציאות חזקה של רע. הרע הזה כל כך עקשני שבלתי ניתן להיפטר ממנו לחלוטין כיום אלא רק לעתיד לבוא!

אז מה תפקידנו בעולם הזה? להשתדל בכל הכח לשמור את הרע "על אש נמוכה". חלילה וחלילה אם אנו בעצמנו נהפוך לשמש כ"מפוחים" בשרות יצר הרע שתפקידנו להלהיט את הרע!

* * *

כנודע מחפש השטן "זמני לחץ" בהם יוכל להסיח את דעת האדם ולהכשילו. רק כאשר נרגע המצב משתדל האדם לחזור בו מהמכשול בו נפל, אך משהו מהרע כבר דבק בו! הרבה יותר קל למנוע את הנפילה - מאשר לתקן אותה.

הזמן של ערב שבת קודש - בפרט בימי שישי החורפיים הקצרים - יכול לשמש כדוגמא מצוינת לנושא:

שני החורים אחוזי תזזית להספיק את כל ההכנות לשבת. ובתווך מסתובבים להם "בין הרגליים" ילדים משועממים. די שיפרוץ ריב קטן בין שני אחים, כדי שאחד מהחורים יאבד את סבלנותו ויגביה את קולו באופן שלא היה מרשה לעצמו באמצע השבוע.

גם לקראת נסיעה מאבדים את ישוב הדעת. טרודים בהכנות ושוכחים שבין אדם לחברו קודם לכל.

אז כיצד באמת יוכל האדם לפעול בזמני לחץ ללא לחץ?

התשובה החד משמעית היא: זה יתאפשר אך ורק בהכנה מראש! כבר ביום רביעי, או חמישי, יכין את עצמו האדם לקראת שבת. הן בהכנות טכניות פשוטות שיפחיתו את הלחץ מיום שישי - אך בעיקר